

[Indenrigsministeren.]

vilde have Betydning for Patienten. Men naar jeg ikke har kunnet tiltræde, at der positivt paalægges Lægen denne Pligt til *uopholdelig* at give denne Meddelelse, staar det i Forbindelse med, at jeg maa mene, at den danske Lægestand indtager en Standard, som ikke gør Bestemmelsen nødvendig. Men dertil kommer, hvad der er afgørende for mig, at man ikke kan afvise den Betragtning, at dersom Lægen i et givet Tilfælde uopholdelig skal give en saadan Meddelelse, vil han kunne komme til at øve stor Skade overfor den paagældende Patient selv. Jeg kan ikke tænke mig, at en saadan Bestemmelse vil kunne vedtages her i Rigsdagen. En Pligt til uopholdeligt at give denne Meddelelse vil i mangfoldige Tilfælde, hvor Patienten eller dennes paarørende er af en let paavirkelig Karakter, kunne blive skæbnsvanger. Derfor maa jeg meget anbefale at stemme imod.

Under Nr. 19 er der stillet det Ændringsforslag, at naar en Læge under sin Virksomhed er kommet til Kundskab om, at en Person lider af en saadan Sygdom, at han derigennem kan komme til at udsætte andres Liv eller Helbred for nærliggende Fare, skal Lægen ikke blot have Pligt til at søge Faren afbødet ved at foretage Anmeldelse til Sundhedsstyrelsen eller til Embedslægen, men han skal endvidere have Pligt til at henvende sig til den, der trues af Faren. Jeg sagde allerede ved første Behandling, at jeg maatte gaa imod et Forslag herom, idet det forekommer mig, at netop de, der er bange for, at Lægerne skal faa for stor Magt, maa være opmærksomme paa, at man her er inde paa et meget ømtaaligt Omraade. Forholdet vil være det, at hvis en Læge virkelig vil misbruge sin Magt, vilde han kunne gøre stor Skade ved ikke at være alt for — skal vi sige: nøjeregnende med, hvor en saadan Fare foreligger, og derigennem kunne gøre megen Skade.

Til § 14 har man fra Venstres Side stillet et Ændringsforslag, der indeholder et absolut Forbud mod Strejke eller Blokade overfor offentlige Sygehuse. Dette Forslag fra Venstres Side er for saa vidt interessant og for mig, der personlig er Tilhænger af tvungen Voldgift under visse Forhold, selvfølgelig i særlig Grad interessant derved, at man fra Venstres Side paa et bestemt Omraade gaar et Skridt videre, end hvad Tanken om tvungen Voldgift i Virkeligheden indeholder, nemlig til et positivt Forbud mod enhver Strejke eller Blokade under visse Forhold uden at vise nogen Udvej til Konfliktens Bilæggelse,

og uden Hensyn til, hvad Stridsspørgsmaalet i Virkeligheden er.

Det kan i og for sig være meget interessant, at Venstre er gaaet saa langt paa dette begrænsede Omraade. Men jeg vil dog dertil sige, at jeg tror, de Spørgsmaal, her foreligger, ikke er Spørgsmaal, der blot skal løses med Henblik paa Lægernes Forhold til de offentlige Sygehuse, men Spørgsmaal, der skal løses med Hensyn til Lægernes Forhold baade til Sygehusene og deres Forhold overfor private Patienter. Og det er en vigtig Ting, at der ikke sker vilkaarlig Indskrænkning i Befolkningens Adgang til Lægehjælp lige saa lidt som i Befolkningens Adgang til den nødvendige Medicin.

Derfor har man ogsaa fra Udvalgets og min Side indsat i Lovforslaget, en Bestemmelse om, at hvor der er en saadan Fare for, at der skal ske Indskrænkning i Befolkningens Adgang til Lægehjælp, skal hele dette Spørgsmaal af Indenrigsministeren kunne henvises til Forligsmandsinstitutionen til Behandling efter ganske de samme Regler, som er fastslaaet i Apotekerloven med Hensyn til Spørgsmaalet om Adgang til Medicin; endvidere en Bestemmelse om, at indtil denne Forligsmægling er tilendebragt, er Lægerne pligtige til at yde Befolkningen Lægehjælp paa de sædvanlige Vilkaar.

Men hertil kommer endelig, at der af Flertallet er stillet et Forslag under Nr. 28, der ved Siden heraf tager Sigte specielt paa det Forhold, at man ved Overenskomster eller Aftaler af den ene eller anden Art skulde tilsigte at hindre, at en Lægestilling søges af Læger, der ikke er Medlemmer af bestemte Foreninger eller Sammenlutninger. Her er stillet Forslag om, at saadanne Overenskomster og saadanne Aftaler er ugyldige og ikke kan tillægges Retsvirkning.

Derfor tror jeg, man kan sige, at der i de Bestemmelser, som nu forhaabentlig efter Forslag af Flertallet vil blive vedtaget, vil være givet al fornøden Garanti paa det Omraade, det her drejer sig om.

I den Forbindelse kom den ærede Ordfører for Venstre ind paa Spørgsmaalet om de høje Lønninger, som mange Sygekasselæger havde, og der er ikke Tvivl om, at der gives adskillige Tilfælde, hvor man vil mene, at Aflønningen er for rigelig. Men maa jeg i denne Forbindelse dog gøre opmærksom paa, at der, hvor denne Aflønning er særlig rigelig, fremkommer den i Almindelighed paa den Maade, at der af de paagældende kommunale Raad gives Adgang for de paagældende Sygehuslæger til at